

آگاهی و شناخت بیشتر محیط زیست موجب شده است که در اغلب کشورهای جهان مبارزه بیولوژیک به عنوان بخش از مبارزه تلفیقی، نسبت به مبارزه شیمیایی از اهمیت بیشتری برخوردار شود. اساساً در کشاورزی و باغبانی روش های گوناگونی برای مبارزه بیولوژیک وجود دارد که در این گونه روش ها از دشمنان طبیعی آفات برای کاهش جمعیت آنها استفاده می شود.

مراقبت و حمایت از حشرات مفید

به منظور حمایت از حشرات مفید، مصرف سموم شیمیایی باید به حداقل ممکن کاهش داده شود و تنها هنگامی که جمعیت آفات از حد زیان اقتصاد بالاتر باشد، می توان سموم شیمیایی را مورد مصرف قرارداد که در این صورت نیز منحصراً ترکیبات بی خطر برای حشرات مفید باید به کار گرفته شوند. در این زمینه دسترسی به اطلاعات مربوط به سموم شیمیایی بی خطر برای حشرات مفید که توسط گروه بین المللی سموم گیاهی و ارگانیک های مفید مورد آزمایش قرار گرفته اند، از طریق سازمان بین المللی مبارزه بیولوژیک (IOBS) امکان پذیر می باشد. برای حمایت از ارگانیک های مفید موجود در طبیعت روش های متنوعی بکار بسته می شود که در زیر به چند نمونه از آنها به عنوان مثال اشاره می شود.

- کاشت و نگهداری گیاهان در حاشیه مزارع بصورت نوار یا پرچین برای بهبود بخشیدن به شرایط زندگی انواع حشرات مفید؛

- ایجاد محیط های اکولوژیکی سالم و مناسب و حفاظت از منابع طبیعی موجود؛

- کاشت گیاهان شهد دار و یا جلب کننده برای حشرات شکاری مثل بالتوری کریزوپا (*Chrysoperla carnea*) و مگس های خانواده سیرفیده (*Syrphidae*) در نواحی مورد نظر

در حاشیه مزارع؛

- ساختن آشیانه و یا نصب جعبه های مناسب برای تخم گذاری پرندگان و یا زندگی خفاش ها؛

بومی کردن مششرات مفید وارداتی

در این روش عوامل مفیدی را که در مناطق دیگر دنیا به عنوان دشمنان طبیعی آفات شناخته شده اند به محیط جدید وارد کرده و پس از تکثیر در آزمایشگاه (انسکتاریوم) آنها را برای کنترل جمعیت آفات در مزارع و باغ ها مورد استفاده قرار می دهند. در این حالت رهاسازی حشرات مفید در کانون های مختلف از دید آفات ضروری است. نمونه موفقی که از بومی کردن حشرات مفید می توان نام برد، پرورش زنبور پروسپالتلا (*Perospaltella perniciosi*) است که به عنوان فاکتوری مهم و محدود کننده برای شپشک سانژوزه (سانخوزه) کار آبی خود را به اثبات رسانیده است.

پرورش انبوه و رهاسازی مششرات مفید

تکثیر و رهاسازی انگل ها (پارازیت ها) و شکارگرهای شناخته شده به عنوان دشمنان طبیعی حشرات و کنه های خسارت زا در سالهای اخیر از اهمیت زیادی برخوردار شده است. سطح مبارزه با آفات از طریق کاربرد حشرات مفید همواره با افزایش روبه رو بوده است. به عنوان مثال استفاده از شکارگرها و زنبورهای انگل (پارازیت) در گلخانه های مخصوص پرورش سبزی ها از ۱۰ هکتار در سال ۱۹۸۳ به حدود ۲۰۰ هکتار در سال ۱۹۹۰ رسید.

در اروپا در سال ۱۹۹۰ برای کنترل آفات در ۱۵۰۰۰ هکتار از سطح زیر کشت ذرت از روش های بیولوژیک استفاده شده است. امروزه حدود ۱۴ گونه حشره مفید برای مبارزه با کنه های تار عنکبوتی، مگس های سفید بال، ریشکدازان (تریپس ها)، مگس های مینوز، شته ها و لاروهای سوسک های سرخرطومی، شپشک های آرد آلود و نیز کرم ساقه خوار ذرت به شکل انبوه تولید و توزیع می شوند. رهاسازی حشرات مفید برای مبارزه با آفات در شیوه مدیریت تلفیقی آفات (IPM) دارای مزایای زیادی است که در اینجا به ذکر چندین نمونه از آنها می پردازیم:

۲- نسل هایی از آفات که نسبت به سموم شیمیایی مقاومت نشان می دهند، به وسیله دشمنان مفید قابل کنترل هستند.

۳- عملیات رهاسازی غالباً ساده بوده و بصورت دستی انجام می شود. برای این کار به دستگاه های گران قیمت و پیچیده نیازی نیست.

۴- هزینه مصرف حشره کش های شیمیایی کاهش یافته و حشرات مفید موجود حفظ می شوند، زیرا عوامل مفید رها شده غالباً فقط علیه آفات بخصوصی مؤثر بوده و حیات حشرات دیگر را مورد تهدید قرار نمی دهند.

۵- می توانید به نحو ساده ای در ترکیب با دیگر عوامل بیولوژیک موجب افزایش محصول شوند، مثلاً استفاده از زنبورها برای گرده افشانی بهتر گوجه فرنگی در شرایط گلخانه ای .

۶- برای استفاده از حشرات مفید محدودیتی وجود ندارد و می توان آنها را در حاشیه تالاب ها و محل های ذخیره آب ها که مصرف سموم شیمیایی در آن مناطق مجاز نیست بکار برد.

۷- استفاده از حشره کش های شیمیایی مشکل باقی مانده مواد شیمیایی در محصولات را بدنبال دارد که سلامت انسان و حیوانات سودمند را به مخاطره می اندازد، حال آنکه بهره گیری از حشرات مفید در کنترل آفات این مشکل را نیز ندارد .

۸- در هنگام استفاده از حشرات رعایت زمان انتظار (دوره کارنس) لزومی ندارد استفاده از حشرات مفید در مبارزه نیازمند به تجربه زیادی است که می بایست توسط افراد مجرب انجام شود. همچنین برای کسب موفقیت در مبارزه بیولوژیک لازم است که استفاده کنندگان از این روش دارای معلومات فنی مناسب باشند.

موفقیت در این شیوه مهار آفات، غالباً بخاطر رهاسازی زود و یا دیرتر از موقع حشرات مفید است.

۱۰- مخارج استفاده از حشرات مفید در بعضی از موارد بیشتر از مخارج استفاده از سموم شیمیایی است.

اما توجه به تأثیرات زیست محیطی کمتر مبارزه بیولوژیک، این افزایش هزینه اندک را جبران می کند.

۱۱- بسیاری از حشرات مفید مانند کنه ها، برای ادامه فعالیت نیازمند درجه حرارت و رطوبت خاصی هستند، بطوری که استفاده از آنها در گلخانه ها و در شرایط کنترل شده بسیار بیشتر از هوای آزاد معمول است.

۱۲- ترکیب کردن استفاده از حشرات مفید با دیگر عملیات زراعی تا حدی اشکال برانگیز است، تنها

تعداد محدودی از سموم شیمیایی برای حشرات مفید در مراحل مختلف زندگی آنها بی خطر هستند.

کشاورزان و یا باغداران باید قبل از استفاده از حشرات مفید در این مورد که چه عملیات دیگری را باید

در ارتباط با حشرات مفید انجام دهند، اطلاعات کافی بدست آورند. با برنامه ریزی دقیق و انتخاب انواع

گیاهان مقاوم غالباً از مصرف سموم شیمیایی جلوگیری می شود. به عنوان مثال با کشت انواع خیار مقاوم

به سفیدک حقیقی از سم پاشی با سموم قارچ کش خودداری می شود. تنها بهره گیری مناسب از تمام

روش های تلفیقی ممکن در حفظ نباتات است که موجب می شود تا از بروز خسارت های اقتصادی

ناگهانی به هنگام استفاده از حشرات مفید جلوگیری به عمل آید. باید همه روش های کاشت را به نحوی

برنامه ریزی کرد که بتوان استفاده از حشرات مفید را با دیگر عملیات زراعی هماهنگ کرد.

مبارزه با مگس های سفید به وسیله زنبور (*Encarsia Formosa*)

مگس های سفید به دو صورت به میزبان خود آسیب می رسانند، اول اینکه پوره ها از شیر گیاهی تغذیه

می کنند و دیگر آنکه به علت ترشحات چسبناک (عسلک) قسمت های زیرین برگ گیاه را آلوده می

کرده و پوشش سیاه رنگی را به وجود می آوند، به طوری که عمل کربن گیری (Assimilation) گیاه میزبان با اشکال مواجه می شود. مگس های سفید در برابر بسیاری از حشره کش ها به شدت مقاوم هستند. زنبور *Encarsia Formosa* حشره کوچکی است به طول ۰/۶ میلی متر، سر و سینه آنها سبز تیره، شکم در ماده زرد رنگ و در نرها سیاه رنگ است.

در شرایط گلخانه ها زنبورهای ماده در طول زندگی ۳ تا ۲۷ روزه خود ۶۰ تا ۱۰۰ عدد تخم مرغ می گذارند. طول دوره زندگی زنبورهای ماده به درجه حرارت گلخانه بستگی داشته و هر چه درجه حرارت بالاتر باشد، کوتاه تر خواهد بود. تخم ها به کمک تخم ریز و به صورت مجزا در داخل بدن پوره های قدیمی تر هر دو گونه از مگس های سفید گذاشته می شود. پوره هایی که بدین نحو خسارت دیده اند، از بین خواهند رفت. پوره ه ای پارازیت شده *T.vaporariorum* به رنگ سیاه در آمده و پوره های *B.tabaci* پس از پارازیت شدن شفاف به نظر می رسند.

مبارزه با کنه های تار عنکبوتی به وسیله کنه شکاری *Phytoseiulus persimilis*

کنه تار عنکبوتی *Tetranychus urticae* روی بسیاری از گیاهان زراعی در فضای باز و گلخانه ها دیده می شود. در گلخانه ها انواع گیاهان زینتی، خیار و لوبیا را آلوده می کند. این جانور که طول آنها فقط ۰/۶ میلی متر است، بر حسب نوع تغذیه زرد رنگ، سبز مایل به زرد و یا زرد روشن می شوند. در قسمت پشت آنها ۲ لک سبز تیره رنگ وجود دارد. رنگ زمستانه آنها قرمز مایل به نارنجی تند است. ماده های بالغ حدود ۲ هفته زندگی می کنند و حدود ۱۰۰ عدد تخم می گذارند. در حرارت ۲۰ درجه سانتی گراد رشد آنها حدود ۱۴ روز به طول می انجامد. نحوه خسارت به این شکل است که در سطح بالای برگ لکه های مکیده شده کوچک و زرد رنگی دیده می شود. سپس به دلیل ازدیاد جمعیت کنه های تار عنکبوتی این لکه ها به هم پیوسته شده و نواحی خشکیده و برنزی رنگی را به وجود می آوردند

چشم غیر مسلح هم قابل رؤیت هستند.

کنه های شکاری *Phytoseiulus persimilis* وابسته به خانواده نزدیک به کنه های تار عنکبوتی هستند که منحصراً به تغذیه از کنه های خانواده نزدیک به خود مبادرت می ورزند. کنه های شکاری کمی بزرگتر از کنه های تار عنکبوتی بوده و دارای شکلی گرد می باشند. رنگ کنه های جوان مایل به قرمز است و کنه های بالغ به رنگ قرمز براق هستند. این کنه ها به مراتب متحرک تر و فعال تر از کنه های تار عنکبوتی هستند و شکار خود را از طریق گیاهان واسط بسیاری می یابند. هر کنه شکاری روزانه حدود ۵ کنه تار عنکبوتی بالغ و یا ۲۰ پوره و یا تخم را می خورد و به این طریق تعداد کنه های تار عنکبوتی بسیار سریع کاهش می یابد. در صورت رهاسازی کنه های شکاری بر روی گیاهان آلوده به کنه ه تار عنکبوتی، هنگامی که کلیه آفتاب نابود شوند، کنه های شکاری در جستجوی منابع جدید تغذیه بر روی گیاهان دیگر تغییر مکان می دهند. در این گونه موارد، تخم های کنه های مفید بر روی گیاه اولیه باقیمانده و پس از تفریخ کنه های شکاری جوان از تخم های انفرادی باقیمانده کنه های تار عنکبوتی تغذیه کرده و سپس گیاه را ترک می کنند.

مبارزه با شته ها توسط پشه گلزی شکاری *Aphidoletes aphidimyza*

یکی از دشمنان طبیعی شته ها یک نوع پشه شکاری با نام علمی *Aphidoletes aphidimyza*

است. تعداد محدودی از این پشه ها که بیشتر شب ها فعال هستند، می توانند بطور طبیعی از بیرون به گلخانه راه پیدا کنند. پشه های ماده که اندازه آنها حدود ۲ میلی متر است در حدود ۱۴ روز عمر می کنند. این پشه ها تخم های قرمز مایل به نارنجی رنگ خود را که اندازه ای در حدود ۰/۳ میلی متر دارند در نزدیکی شته ها قرار می دهند. یک پشه ماده در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ عدد تخم می گذارد که پس از یک هفته لاروها از آن خارج می شوند. هر لارو می تواند تعداد ۲۰ تا ۵۰ شته را در هفته نابود

گذشت ۱۴ روز پشه ها از شفیره ها خارج شده و دو روز پس از خروج از خاک شروع به تخم گذاری مجدد می کنند.

مبارزه با شته ها به وسیله زنبور *Aphidius matricariae*

زنبور *Aphidius matricariae* حشره ای است کوچک به طول ۲ میلی متر با بدنی بسیار باریک و سیاه رنگ، در حرارت گلخانه (۱۵ تا ۲۰ درجه سانتی گراد) زنبورهای بالغ در حدود ۷ تا ۱۰ روز با تغذیه از شهد گلها و عسلک زندگی می کنند. این زنبور تخم های ۰/۱ میلی متری خود را بطور جداگانه در داخل بدن شته ها می گذارد. لاروهای پارازیت پس از خروج از تخم از محتویات داخلی بدن شته هایی که هنوز زنده بوده و به رشد خود ادامه می دهند تغذیه می کنند. پس از اینکه لاروها به سن چهارم رسیدند، شته ها را بطور کامل مورد استفاده قرار داده و فقط یک پوسته خشک شده از آنها باقی می گذارند سپس لاروها در داخل بدن شته ها تبدیل به شفیره می شوند. زنبور کامل پس از خروج از شفیره کالبد خشک شده شته ها را به وسیله ایجاد یک سوراخ گرد ترک می کنند.

مبارزه با شته ها به وسیله بالتوری *Chrysoperla carnea*

گونه های متعددی از این بالتوری ها در سطح جهانی گسترش یافته اند. برای مبارزه با شته ها و تریپس ها در گیاهان گلخانه ای و نیز در گیاهان آپارتمانی، تخم ها و لاروهای این حشره که به شکل انبوه پرورش داده شده اند، با موفقیت مورد استفاده قرار می گیرند. هنگامی که بین تعداد حشرات شکارگر و طعمه نسبت ۱:۱۰ برقرار باشد، می توان برای نابودی کامل گیاهان زراعی مثل فلفل، بادنجان و گوجه فرنگی و خیار حساب کرد.

رها سازی مشترات مفید

Chrysoperla carnea را به قطعات متعددی بریده حتی الامکان به طور یکنواخت در گلخانه توزیع می کنند، یا اینکه تخم ها را که به صورت همراه با یک ماده بی ضرر عرضه می شوند با دست به صورت یکنواخت روی گیاهان قرار می دهند. علاوه بر این امکان توزیع تخم ها به وسیله قراردادن آنها در محلول و با استفاده از سرنگ های معمولی هم وجود دارد، لیکن این روش عملاً کارایی خود را به اثبات نرسانیده است. لاروهای این بالتوری ها پس از رهاسازی فقط حدود ۱۰ روز (تا زمان شفیره شدن حشرات) آفت را نابود می کنند. رشد بالتوری ها در شرایط گلخانه به کندی صورت گرفته و تخم گذاری اغلب بطور تصادفی انجام می شود. به همین دلیل باید رهاسازی آنها را در دفعات متعدد تکرار کرد.

مبارزه با شپشک های آرد آلود توسط کفش دوزک *Cryptolaenus montrouzieri*

بکار گیری کفش دوزک *Cryptolaenus montrouzieri* در مبارزه علیه آلودگی به شپشک آرد آلود گیاهان زینتی، در حرارت های بالای ۲۰ درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی بالای هوا بسیار موفقیت آمیز است. لاروهای جوان و سوسک های کامل از تخم ها و مراحل اولیه میزبان خود تغذیه می کنند، در حالی که لاروهای سنین بالاتر همه مراحل مورد تغذیه قرار می دهند.

استفاده از مشرات مفید در فضای آزاد

مبارزه با کرم ساقه خوار ذرت توسط زنبور *Trichogramma evanescens*

دشمن طبیعی کرم ساقه خوار ذرت، زنبورهای جنس *Trichogramma* هستند. گونه های مختلف این زنبورها تخم های پروانه های خسارتزای بخصوصی را پارازیت می کنند. لاروها از محتویات تخم های میزبان تغذیه کرده و در پوسته تخم تبدیل به شفیره می شوند و پس از گذراندن دوره شفیرگی بصورت حشره کامل قادر به پرواز آنجا را ترک کرده و در پی میزبان های مناسب برای نسل بعدی خود به جستجو

تا ۸ نسل تولید می کنند. برای ازدیاد انبوه پارازیتوئیدهای تخم، پرورش نوعی از پروانه غلات به صورت حشره میزبان ضروری است قبل از ازدیاد انبوه، کیفیت حشرات مفید مورد آزمایش قرار گرفته و اطلاعات لازم در مورد طول زندگی، وضعیت جنسی، توان تخم گذاری و قدرت آنها برای جستجوی حشرات هدف جمع آوری می شود.

مبارزه با کره سیب *Carpocapsa pomonella* و پوستخوار سیب *Capua reticulana*

توسط زنبور *Trichogramma dendrolimi*

این دو آفت از آفات خطرناک باغ های میوه هستند که به تازگی با آن ها از طریق بیولوژیک و با استفاده از زنبور *Trichogramma dendrolimi* مبارزه می شود.

مبارزه با آفات به وسیله تولیدات محتوی *Bacillus thuringiensis*

در حال حاضر در برخی از کشورهای اروپا تنها یک عامل بیماری زا برای حشرات به نام (Bt)

Bacillus thuringiensis به عنوان مواد حفاظت کننده گیاهان در بازار موجود می باشد.

انتخاب *Bacillus thuringiensis* برای این میکروارگانیسم بدین علت است که اولین بار در سال

۱۹۱۰ به وسیله دکتر Berliner در لاروهای پروانه آرد آسیایی در شهر Thuringen کشف شده

است.

درصد تأثیر *Bacillus thuringiensis*

Bt در حشرات بیمار ازدیاد یافته و در آنها تشکیل اسپور، کریستال هایی از مواد سفیده ای نیز ایجاد می

شوند، در صورتی که اسپورها و کریستال ها به وسیله لاروهای یک نوع حشره حساس خورده شوند، این

کریستال ها، دیواره روده حشرات را از بین می برند. اسپورهای جوانه زده و نیز دیگر باکتری های موجود

در روده حشرات از قسمت آسیب دیده خارج و به حفره شکمی وارد شده و حشره را نابود می کند.

هستند و ضرری برای محیط زیست ندارد.

روش استفاده

تولیدات ساخته شده بر اساس Bt که به صورت پودر فرموله شده اند را می توان با کلیه دستگاه های سمپاشی و مه پاش معمولی مورد استفاده قرار داد. برای جلوگیری از رسوب، باید مایعات ته نشین شونده را در حرکت نگهداشت. در صورتی که بیش از چندین ساعت به همین حالت باقی بمانند. در بعضی موارد تأثیر آنها کاهش خواهد یافت. دستورالعمل مصرف باید به طور دقیق مورد توجه قرار گیرد. مقدار ضروری مورد مصرف، بر حسب حساسیت آفات و تأثیر این آفت کش میکروبیولوژیک بین ۳۰۰ گرم و ۷/۵ کیلوگرم در هکتار است. به هنگام مصرف باید قسمت هایی از گیاه که به وسیله لاروهای پروانه های خسارتزا خورده می شوند به صورت اساسی آغشته شوند. از لحاظ تجربی، محلول مورد مصرف نباید کمتر از ۵۰۰ لیتر در هکتار باشد. برای به دست آوردن موفقیت در مبارزه باید درجه حرارت پس از مصرف آفت کش میکروبیولوژیک حداقل در چندین ساعت از روز بالای ۱۵ درجه سانتی گراد باشد. در درجه حرارت های پایین تر تأثیر این گونه مواد اغلب کافی نیست. زمان تأثیر تولیدهای Bt بر حسب شرایط آب و هوایی حدود ۷ تا ۱۰ روز است. میزان تأثیر Bt در صورت استفاده صحیح بین ۷۰ تا ۹۰٪ است. تغذیه لاروهای آلوده شده پس از گذشت یک روز متوقف شده و یا بسیار کاهش می یابد و سرانجام این لاروها پس از ۴ تا ۷ روز از بین می روند لاروهایی که پس از آلودگی زنده می مانند پس از تبدیل شدن به پروانه سریعاً می میرند و یا اینکه تعداد تخم های گذاشته شده توسط آنها بسیار تقلیل می یابد.

تلفیق مصرف مشتقات مفید و سموم گیاهی

ها، قارچ ها، تنظیم کننده های رشد و حتی مواد خیس کننده می توانند به آنها خسارت زده و بسا کارایی آنها از بین ببرند. به همین جهت مبارزه شیمیایی باید در موارد بسیار ضروری انجام گردد و حتی الامکان سعی شود که از شیوه های مبارزه تلفیقی در این مورد استفاده گردد. مثلاً در گلخانه ها:

- از طریق انتخاب انواع مقاوم می توان مصرف سموم شیمیایی را به حداقل رساند؛

- گسترش تریپس ها را می توان از طریق افزایش رطوبت خاک متوقف کرد؛

- در فصول سرد سال می توان با گرم کردن گلخانه از ایجاد بیماری توسط قارچ *Botrytis* جلوگیری به عمل آورد.

این ها تعداد معدودی از توصیه هایی هستند که بدون انجام مبارزه شیمیایی می توان از طریق آن گیاهان را مورد محافظت قرار داد. به هنگام مصرف سموم شیمیایی، باید سعی کرد از سموم کم خطر و یابی خطر برای کینه های شکاری و زنبورهای پارازیتوئید استفاده کرد.

TRICHO-STRIP

نام تجاری بین المللی محصول تولید انبوه *Trichogramma evanscens* زنبور پارازیت تخم انواع گوناگونی از پروانه های آفت گیاهان کشاورزی است که به صورت بسته بندی زنده برای کاربرد در مزارع و باغ های میوه ارائه می شود. این زنبور پارازیتوئید طی حدود ده سال اخیر مورد توجه خاص محققان آفت های گیاهی کشورمان است و در کنترل کرم ساقه خوار برنج حائز اهمیت است.

کنترل میکروبی

کنترل میکروبی نوعی مبارزه بیولوژیکی است که از بیماری های حشرات در آن استفاده می شود. به عبارت دیگر یک نوع «اسلحه میکروبی» برای جنگ با حشرات است. مزایای عمده ای که برای آفت کش های میکروبی در مقابل سموم شیمیایی قائل شده اند عبارتند از:

۱- هیچگونه باقیمانده سمی ندارند.

دیرپا به حساب می آید.

۳- عوامل کنترل میکروبی اثرات کمتری بر تعادل اکولوژیک محیط می گذارند، بویژه توده دشمنان طبیعی را از بین نمی برند.

۴- عوامل کنترل میکروبی اغلب با سایر روش های کنترل، بویژه کنترل شیمیایی سازگار هستند و می توانند توأم با آنها مصرف شوند.

۵- با دز خیلی پایین مصرف می شوند.

۶- مقاومت در بین موجودات مورد تیمار به کندی صورت می گیرد.

معایب کنترل میکروبی

۱- در مورد آن دسته از سموم میکروبی که دوره کمون دارند تعیین دقیق زمان سم پاشی مورد نیاز است.

۲- در بعضی موارد اثر اختصاصی سموم میکروبی به قدری شدید است که بعضی از مراحل زندگی حشرات آفت در برابر آنها مصون هستند.

۳- هر سم میکروبی دارای یک آستانه جمعیت آفت است که در زیر آستانه بیماری شیوع پیدا نمی کند و برای اینکه مبارزه مؤثر شود جمعیت آفت باید بالای این آستانه باشد.

۴- سم میکروبی ممکن است در فرآیند تولید قدرت بیماری زایی خود را از دست بدهند.

۵- سموم میکروبی به عکس دشمنان طبیعی به خودی خود منتشر نمی شوند بلکه انتشار آنها متکی به توزیع اولیه محلول سمی و حرکت بعدی میزبان برای پراکنده شدن است.

باکتری های بیماری زا در حشرات

گرچه احتمالاً بیش از یکصد نوع باکتری متفاوت در حشرات ایجاد بیماری می کنند، ولی فقط تعداد اندکی از آنها از نظر تجارتي به عنوان عوامل کنترل می کروبی مورد استفاده قرار می گیرند، مهمترین

Bacillus pspilliae هستند، این باکتری ها جزء موفق ترین عوامل کنترل میکروبی هستند. با توجه به اینکه از کدام وارسته باکتری B.t برای تولید انبوه استفاده شده است و درجه خلوص محصول در چه میزانی است، تا کنون فرآورده های بیولوژیک مختلف باسامی و کاربردهای متفاوتی تولید و عرضه شده اند که در زیر به برخی از آنها اشاره می شود:

۱- **DELTA BT**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *Bacillus thuringiensis var. kurstaki* با فرمولاسیون ویژه، مقاوم در برابر اشعه ماوراء بنفش و خشکی هوا، برای کنترل بیولوژیک لارو پروانه های آفت گیاهان کشاورزی، جنگل و مرتعی در شرایط آب و هوایی متفاوت.

۲- **LARVO BT/TROY BT**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var. kurstaki* با فرمولاسیون های متنوع برای کنترل بیولوژیک لارو پروانه های آفت گیاهان مختلف.

۳- **CUSTOM BT**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var. kurstaki* با فرمولاسیون کنسانتره و درجه خلوص بسیار بالا، برای کنترل بیولوژیک لارو پروانه های آفت گیاهان مختلف.

۴- **BACTOSPEINE**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var. kurstaki* با فرمولاسیون پودر و قرص، حاوی آمیخته spore-crystal باکتری مذکور، با عملکرد انتخابی علیه لارو پروانه ها، فرمولاسیون مایع این فرآورده بیولوژیک با ویژگی های مشابه پودر و قرص آن با نام **BACTOSPEINE XLV** عرضه می شود.

۵- **BLOASP**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var. kurstaki* با فرمولاسیون بدون هاگ، برای کنترل بیولوژیک لارو پروانه های آفت گیاهان مختلف.

۶- **BIOLEP**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var. kurstaki* با فرمولاسیون دارای هاگ، برای کنترل بیولوژیک لارو پروانه های آفت گیاهان مختلف.

فرمولاسیون خاص، برای کنترل بیولوژیک لارو سخت بال پوشان و نیز کنه های نباتی.

۸- **BACTOCIDE**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *B.T. var, israelensis* مخصوص کنترل

بیولوژیک پشه های ناقل بیماری مالاریا.

۹- **SPHERICIDE**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر *Bacillus sphaericus* مخصوص کنترل

بیولوژیک انواع پشه های خانواده *Culicidae*.

لازم به ذکر است که *Bacillus thuringiensis* نسبت به اشعه ماوراء بنفش و خشکی هوا حساس

است. برای رفع این مشکل نیز به منظور افزایش طول دوره اثر بخش این عامل بیولوژیک توصیه شده

است فرآورده های مبتنی بر B.T همراه با NUFILM 17 مصرف شوند.

NUFILM 17 در واقع یک ماده چسباننده بی خطر و سازگار با محیط است که هنگام پاشیدن ضمن

کمک به پخش بهتر آفت کش، ورقه بسیار ظریفی را روی عامل مصرفی در سطوح استقرار روی

گیاهان ایجاد می کند که آن را در مقابل اشعه ماوراء بنفش، خشکی هوا و بارندگی محافظت می کند.

NUFILM 17 با تمامی انواع آفت کش ها اعم از شیمیایی و بیولوژیک سازگاری دارد و همراه با

همه آنها قابل کاربرد است.

قارچ های بیماری زا در حشرات

از آنجایی که آلودگی حشرات به قارچ از طریق پوست بدن انجام می گیرد نه از راه دستگاه گوارش،

لذا حشرات تحت تأثیر عوامل محیطی قرار دارند، بویژه همیشه رطوبت نسبی بالایی در مراحل اولیه

آلودگی مورد نیاز آنهاست (رطوبت ۱۰۰٪ یا نزدیک به آن)، و عملاً تأمین چنین رطوبتی را بندرت می

توان تضمین کرد. به علاوه اسپورهایی که آلودگی اولیه را ایجاد می کنند معمولاً به اشعه ماوراء بنفش و

به خشکی محیط خیلی حساس هستند، لذا انبار کردن، محمول پاشی بر روی میزبان ها و دوام آنها در

کنترل آفت ها توأم با موفقیت بوده است. قارچ های *Metarhizium anisopliae*

Beauveria bassiana از جمله قارچ هایی هستند که بیشترین آزمایش ها و یا موارد مصرف در

برنامه های کنترل بیولوژیک از آنها به عمل آمده است. قارچ *Verticillium lecanii* در گذشته به

طور متمرکز در امر کنترل شته ها و شپشک ها مورد آزمایش قرار گرفته است و هم اکنون تقریباً به

مرحله استفاده تجاری برای کنترل شته هارسیده است. گونه های قارچ *Entomophthora*

به طور سنتی کنترل کنترلی طبیعی شته ها را در مزارع به عهده داشتند. آلودگی حشراتی نظیر پروانه ها،

شته ها و شپشک ها، زنبورها، سوسک ها و مگس ها و پشه ها به وسیله قارچ ها کاملاً یک امر طبیعی و

متداول است. استفاده از قارچ ها برای کنترل آفت ها به دلایل زیر آینده امیدبخشی را نوید می دهد:

۱- به آسانی در روی محیط های کشت قارچی مصنوعی استاندارد نظیر PDA و یا अगर رشد

می کنند.

۲- اپتیمم رشد خود را در درجه حرارت های حدود ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد انجام می دهند و در

حرارت های بالا مثلاً در ۳۷ °C رشد مناسبی نخواهند داشت، در نتیجه برای انسان و سایر حیوانات خون

گرم خطر جدی محسوب نمی شوند.

۳- در شرایط نامناسب محیطی ایجاد اسپورهای مقاوم می کنند.

نمونه ابتلاء و پیشرفت بیماری

زمانی که اسپور یک قارچ بر روی کوتیلول بدن حشره ای قرار می گیرد در شرایط رطوبتی مناسب به

منظور تولید هیف رویشی (Germ tube) شروع به رشد می کند و با ایجاد *Appressorium* یک

هیف نفوذی نازکی به لایه های اپی کوتیکول و پرو کوتیکول جلد (پوست) حشره نفوذ می کند، و هیف

های بیشتری را تولید می کند. رطوبت زیاد فقط برای مراحل اولیه آلودگی مورد نیاز است. اگر در این

رشد خود ادامه می دهد و لایه های اپیدرم و هیپودرم جلد را مورد حمله قرار می دهد و در نهایت با پیشرفت بیماری حشره را از پای در می آورد.

مزایای استفاده از قارچ

- ۱- قارچ ها تقریباً کلیه مراحل رشدی میزبان خود را مورد حمله قرار می دهند.
- ۲- میزبان های زیادی دارند و اگر بتوانند بر مشکلات تهیه ماده *inoculum* فائق آیند به عنوان یکی از عوامل خیلی جالب در کنترل بیولوژیکی شناخته خواهند شد..
- ۳- برای انسان و دوام و دشمنان طبیعی آفت ها خطری ندارند.
- ۴- باعث مرگ سریع میزبان خود می شوند.
- ۵- قابلیت اختلاط با حشره کش ها را دارند.

معایب

- ۱- در برابر اشعه ماوراء بنفش حساسیت دارند.
- ۲- شکل گیری یک اپی زئوس قارچی در منطقه تحت تأثیر مجموعه عوامل محیطی قرار دارد، بنابراین پیش بینی موفقیت عمل مشکل است.
- ۳- در برابر مصرف قارچ کش ها حساسیت دارند.

فراورده های تجاری براساس قارچ های بیماری زا درمشرات

- ۱- **NATURALIS-L**: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر قارچ *Beauveria bassiana* که برای کنترل گونه های متعددی از حشرات متعلق به راسته های جوربالان (*Homoptera*)، ناجوربالان (*Heteroptero*) و سخت بال پوشان (*Coleoptera*) بکار می رود. این حشره کش بیولوژیک مخصوصاً برای کنترل حشرات خانواده (*Aleurodidae*) نظیر عسلک پنبه *Bemisia tabaci* و

آفت های گیاهی (IPM) به ویژه برای کنترل مجموعه آفت های پنبه، جالیز و کشت های گلخانه ای، مصرف NATURAIS-L همراه با سموم حشره کش با غلظت های خیلی کم، حتی چند برابر زیر دز کشنده آنها معمول است و نتایج بسیار ارزنده ای از این باب برای کاهش مصرف سموم شیمیایی و حمایت محیط زیست از آن عاید می شود.

۲- MYCOTAL: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر یکی از سوش های قارچ *Verticillium Lenanii* است، که برای کنترل بیولوژیک پوره های تربیس و همچنین مراحل رشدی حشرات خانواده *Aleurodidae* نظیر عسلک پنبه و مگس سفید گلخانه به کار می رود.

۳- VERTALEC: حشره کش بیولوژیک مبتنی بر یکی دیگر از سوش های قارچ *Verticillium Lenanii* است که برای کنترل بیولوژیک انواع شته مورد استفاده قرار می گیرد. این حشره کش بیولوژیک بویژه به دلیل موفقیت در زمینه کنترل جمعیت هایی از شته *Myzus persicae* که در مقابل سموم شیمیایی مقاومت نشان می دهند و همچنین بی خطر بودن آن برای محصولات نظیر توتون شهرت فراوانی کسب کرده است.

قارچ های آنتاگونیست

شناسایی خاصیت آنتاگونیستی برخی از قارچ های بی ضرر و یا مفید خاکزی که سبب جلوگیری از پیشرفت گروهی از قارچ های بیماری زای گیاهی در خاک می شود، زمینه استفاده از این گونه عوامل را فراهم ساخته است. طی سالهای اخیر محصولات بیولوژیک نسبتاً متنوعی بر اساس قارچهای آنتاگونیست تولید و عرضه جهانی شده اند که به عنوان تقویت کنندهرشد گیاهان و بازدارنده قارچ های خاکزی بیماری زا در گیاهان کشاورزی از آنها استفاده می شود. در زیر به دو مورد از این قبیل فرآورده ها اشاره می شود:

نام های *T.harzianum* و *T.poly sporum* است. دو گونه قارچ نام برده از لحاظ شرایط حرارتی مطلوب برای نشوونما عملاً مکمل یکدیگرند. به این معنی که اولی سرما پسند است و دومی گرمادوست ، به همین لحاظ فرآورده مذکور در شرایط آب و هوایی متفاوت قابلیت کاربرد دارد. این فرآورده بیولوژیک از یک سو به پشتوانه خاصیت آنتاگونیستی قارچ های عامل ، ریشه گیاهان را در برابر بیماری های قارچی گوناگون محافظت می کنند و از سوی دیگر در نتیجه برقراری نوعی همزیستی بین قارچ های عامل با ریشه گیاه موجب رشد و توسعه سریع تر گیاهان جوان می شود که در نهایت افزایش محصول را در پی دارد.

۲-PROMOT: فرآورده ای بیولوژیک براساس دو گونه از قارچ های جنس *Trichoderma* به نام های *T.harzianum* و *T.koningii* است که مانند مورد فوق برای کنترل بیولوژیک انواع گوناگونی از قارچ های خاکی بیماری زا گیاهی نظیر: *Armillaria, Veriticillium, Rhizoctonia, Botrytis, Fusarium, Pythium, phomopsis,* و غیره و همچنین به منظور جوانه زدن بهتر، رشد سریع تر و در نهایت تولید بیشتر محصولات کشاورزی از آن استفاده می شود.

نماتوهای انگل آفت های گیاهی

نماتودها موجوداتی کرمی شکل و یا کروی هستند، دهان بر روی سر گرد قرار گرفته و انتهای بدن آنها تیز است این موجودات به صور مختلفی با زندگی حشرات همراه هستند، بطوری که بعضی حشرات ناقل نماتودها به مهره داران هستند. تا کنون گونه های متعددی از نماتودها به عنوان دشمن طبیعی حشرات شناخته شده اند، در زیر به دو نمونه از آنها که در حال حاضر تولید انبوه و به منظور کنترل بیولوژیک برخی آفت های گیاهی عرضه و مصرف می شوند اشاره می شود.

برای کنترل بیولوژیک مگس های خانواده *Sciaridae* بکار می رود.

۲- **LARVANEM**: محصول تولید انبوه نماتود موسوم به *Helerorhabditis megidis* است

که از آن برای مبارزه بیولوژیک علیه گونه های مختلف حشرات جنس *Otiorhynchus* استفاده می شود.

پی نوشت

* - **Biotechnology**: سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) بیوتکنولوژی را چنین تعریف

کرده است: «کار بست روش های علمی و فنی در تبدیل برخی مواد به کمک عوامل زیستی (بیولوژیک)

برای تولید کالاها و خدمات» منظور از عوامل زیستی بطور عمده میکروارگانیسم ها، سلول های گیاهی یا

حیوانی و آنزیم هاست. کالاها و خدمات نیز به کشاورزی، ماهیگیری، صنایع غذایی و دارویی مربوط می

شود.

منابع

۱- اسماعیلی، مرتضی/۱۳۷۱، جزوه درس مدیریت مبارزه با آفات، درس دوره فوق لیسانس حشره

شناسی کشاورزی، گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.

پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه.

۳- سامسون، آبر وادگارچی، داسیلوا/۱۹۹۴، دستاوردها، انتظارات و چالش ها، مجله پیام یونسکو، شماره

۲۸۹، تاریخ انتشار شهریور. ۱۳۷۴

4. Wright.J.E. NATURALIS-LTM:A Biological product(*beauveria bassiana*) for control of crop and greenhouse insects, the HAGUE, the Netherlands. 2-7 July 1995.